

MORDET PÅ GRAND

Det var en gang et par som het Berg. De skulle flytte til et sted som het Kongsberg. Opprinnelig kom de fra Oslo men tenkte at det ville være gøyere å bo i en liten by. De hadde ikke fått et hus enda men det skulle vel ikke være så vanskelig å finne et pent hus som var til salgs. Mens de ventet på et hus bodde de på Hotel Grand. De hadde med seg noen familiemedlemmer og noen venner, som også skulle være med på å bo på Grand hotell en stund. Det var onkel Rickard, tante Turi, fetter Sindre, en venninne av fru Berg som het Kristine, og tremenningene hennes som het Julian og Kasper.

Herr og fru Berg hadde alltid hatt mye penger.

Det var herr Berg som hadde arvet mange penger av sin mor og far. De var ganske gjerrige og veldig selvopptatt.

Det var egentlig ikke så mange som likte herr og fru Berg, ikke engang familien deres. Men de var med dem på hotell denne gangen, fordi herr og fru Berg for en gangs skyld hadde spandert hotell på dem. Men det var fortsatt mange av dem som var misunnelige på dem.

Det var mandag morgen det rare begynte å skje. Hele familien skulle ned å ta seg mat. Det var mye dyr mat som lå der. Det var sjampanje, hummer og masse annet. Akkurat da de hadde satt maten på bordet hørte de høye billyder og masse musikk. Alle gikk bort til vinduet for å se. Det var Charter Svein.

Han holdt på en stund før han kjørte vekk. Da begynte de å sette seg til bors igjen. Alle spiste og hadde det gøy unntatt Kristine. Hun satt og virket litt mer anspent. Fru Berg skulle til å ta en slurk av glasset sitt, men da hun så at glasset hennes bruste noe veldig ble hun litt forfjamset.

-Kelner! Tror du kunne smakt på denne sjampanjen?• Den bruser litt mye•.

Kelneren tok glasset og smakte.

-Det smaker helt vanlig•. sa han.

-Den var bare litt bitter, men jeg kan finne deg et nytt glass?

Da kelneren kom med glasset virket han litt svimmel. Det så litt ut som om han sleit litt med å gå. Her sa han. Før han viklet tilbake til kjøkkenet. Det nye glasset med sjampanje så helt vanlig ut.

Etter at de hadde spist var det blitt seint og alle gikk for å legge seg. Neste morgen ble de vekket av dunking på døren.

De hørte en mannsstemme:

-Lukk opp det er politiet.

De lukket opp. Der sto det en mann i uniform. -Kan jeg få komme inn å sjekke noe?, sa han.

-Hvorfor det?, sa her Berg.

-Det er funnet en livløs kelner på rommet sitt. Det ser ut til at han har blitt forgiftet, sa politimannen.

-Da kan du bare komme inn å sjekke, sa fru Berg. -Når var det at han døde?

-Antageligvis døde han klokka ett om natten, sa politimannen. -Gjorde dere noe spesielt på den tiden? spurte han.

-Hvorfor spør du akkurat oss?, ville fru Berg vite.

-Vi har spurt de andre folkene her, sa han.

-Hvordan så denne kelneren ut?, spurte fru Berg.

-Han hadde svart hår og var ganske tynn, sa politimannen. -Hvordan det?

-Det var en kelner som smakte på sjampanjen min i går som så lik ut som han du fortalte oss om. -Hvor er det glasset nå? spurte politimannen.

-Jeg tror kelneren tok det med seg til kokken.

-Da starter vi med å gå ned til han, sa politimannen.

Kokken hadde visst skylt glasset så de kunne ikke sjekke om det var noe DNA eller noe gift. Men det de fant var en liten, tom krukke som det hadde vært gift i. Den var helt tom. Den personen som hadde hellt gift i glasset, hadde brukt hansker. Og personen hadde et formål: å drepe fru Berg.

Da fru Berg fikk den beskjeden besvimte hun.

-Vi tar henne opp på rommet, sa herr Berg.

-Lås døra også, sa politimannen.

Den dagen skjedde det ikke så mye mer. Når alle skulle gå for å legge seg hadde politiet dratt og alle låste døra, men fru Berg fikk ikke sove. For første gang var hun redd for å være alene. Hun tok noen sovepiller og ble trøtt nesten med en gang. Alle på hotellet sov, unntatt en. Alle våknet da de hørte et hyl. Etterhvert begynte det å komme folk ut av rommene sine. Døra til fru Berg var åpen. Herr Berg kom løpende inn. Det han så da han kom inn, var konen hans, død. Hun hadde et sår i hodet. Det var et skuddsår. Det var servitøren som hadde skreket.

-Hvorfor er du her inne?, spurte herr Berg.

-Hun sa hun hadde bursdag i dag, så jeg tenkte å komme inn med en god frokost, sa den kvinnelige servitøren. -Alle går inn på rommene deres! sa herr Berg.

-Jeg ringer politiet! Sa onkel Rickard.

Da politiet kom hadde de et avhør med familien og venninne Kristine. Da politimannen ga beskjed om at han hadde noe han ville si om saken, var alle spente.

-Akkurat nå har jeg ingen mistenkte, sa han. Men, vi vet nå at det er en av herr og fru Bergs bekjente. Vi fant en pistol liggende i skapet til fru Berg. Morderen må ha brukt hansker fordi vi finner ikke fingeravtrykk eller DNA. -Vi skal gå gjennom rommene en gang til for å sjekke om vi finner noe tegn til spor eller hansker. De gikk ned i spisesalen og ventet der. Da politiet kom tilbake hadde de funnet 3 par hansker. Det var funnet et par hos Kristine som var hvite, et par hos tante Turi som var svarte, og et par hansker hos herr Berg som også var svarte. Før vi tar noen avgjørelser skal vi sjekke overvåkningskameraene. Alle ble med for å sjekke.

De måtte spole tilbake en stund før de så en skikkelse gå inn på rommet til fru Berg. Personen hadde en lang mørk jakke og en svart lue.

-Da går vi tilbake til rommene!, sa politimannen.

De gikk til rommene og politimennene gikk inn i rommene for å sjekke om noen hadde en svart jakke og lue. Da de kom ut så alle på politimannen.

-Da har vi funnet den som mest sansynelig har drept fru Berg. Det er Kristine, sa han.

-Hæ?! Meg?, ropte hun.

-Det er latterlig! Jeg er bestevenninnen hennes!

-Hvordan forklarer du dette da?, sa politimannen. Han tok frem akkurat de samme klærene som personen som brøyt seg inn og drepte fru Berg, hadde hatt på seg på overvåkningsvideoen.

Kristine så fortvilet og sint ut på samme tid.

-Du er arrestert for mord på to personer, sa politimannen og gikk mot henne.

-Stopp, sa hun og trakk opp en pistol fra bukselomma. Hun siktet på politimannen og alle som var i nærheten. Så begynte hun å løpe. Da trakk politimannen frem en strømpistol og skjøt Kristine i ryggen.

-Drepte du henne?, spurte herr Berg politimannen.

-Nei jeg bare sjokket henne, sånn at hun ble bevisstløs for en stund, sa politimannen.

Da hun våknet satt hun bundet til en stol i et rom. Politimannen skulle ha et avhør.

-Hvorfor er jeg her?, spurte hun.

-Du er tatt inn til avhør, sa politimannen. -Jeg har noen spørsmål til deg. Hvorfor ville du drepe fru Berg?

-Jeg har en lang stund vært sjalu på henne fordi hun har så mange penger, sa Kristine. Jeg tenkte at hvis hun døde ville kanskje pengene bli mine, som en arv.

-Så du drepte henne fordi du ville ha pengene hennes?

-Ja.

-Men nå har det seg sånn at fru Berg har skrevet på en lapp at arven skulle gå til herr Berg.

-Det skal jeg sette en stopper for!, ropte Kristine.

-Det blir nok en stund til, fordi du skal i fengsel, og der skal du være i 48 år.

-Bare vent til jeg slipper ut!, ropte Kristine.

Hun ble deretter tatt inn i fengsel. Herr Berg hadde det kjempefint en god stund. Men en natt, syntes han at han hørte skritt i første etasje. Gisp! Kom det fra han, da han plutselig kom på at det var denne dagen Kristine ble sluppet ut av fengsel.